

Kvindens Arbejde i vort Folk, særlig med Hensyn til Oplysning og Fattigpleje, protesterer imod, at Stemmeretten til Parlamentet gives Kvinderne, fordi vi mener, at dette vil ødelægge, snarere end forøge deres virkelige Indflydelse i Deres egen Arbejdssfære her i Verden.“

En Mængde Damer underskriver Protesten, men da det kommer til Stykket, tør de ikke lade deres Navne offentliggøre og lader Sekretæren ene gaa i Ilden. Og ganske pudsigt, samtidig med denne navnløse Protest til *alle* engelske, skotske og irske Kvinder, beder de om Underskrifter til en Protest mod et indbragt Lovforslag om Kvindestemmeret. Denne Protest opnaar 21,000 Navne. Anti-Stemmeretskvinderne føler sig overbeviste om, at *alle* Kvinder i England egentlig er paa deres Side. Men ak, hurtigt samler deres Modstandere 35,000 Navne, der er for.

Anti-Stemmeretsforeningen behandles overlegent af Stemmeretsforeningerne. Disse mener i Grunden, at den kun gavner deres Sag, dels som Reklame, dels fordi den viser, hvor faa der i Virkeligheden er imod. Dertil kommer, at det altid er en stor Fordel at kunne se sine Modstandere. Den tause, skjulte Modstand er værre end den aabenlyse.

Ogsaa denne Forening er et Udslag af den engelske Energi. Hvad kender den velstillede, engelske Dame til Kampen derude i Livet. Hun er lykkelig i sit Hjem, omgivet af Luksus. Hun er godgørende. Hun læser, hun rejser, hun nyder Livet, hun lever for sit Hjem. Hun trænger ikke til Stemmeret. Hun interesserer sig overhovedet ikke for Politik med alle dens Intriger, Strid og

Kævl. Hun forarges over disse ukvindelige Væsener, som hun næppe kan være bekendt at kalde Søstre. Og hun er energisk. Hun laver en Anti-Stemmerets Forening. Og meget af, hvad hun siger, har hun Ret i. Men — hun kender ikke *alles* Forhold i England. Hun taler om de Forhold, *hun* ser fra sin Verden, og saa tror hun, at hele Verden er som denne.

Har disse Kvinder ikke Søstre i Danmark? De er bare ikke saa energiske — heldigvis.

Andre Stemmeretsforeninger.

Længe har Kvinderne arbejdet for Friheden. Nu kommer Mændene dem til Hjælp. Og dette betyder noget, for de er Rigsdagsmændenes Vælgere. De danner en „*Mandsforening for Kvindestemmeret*“ og gør et stort Arbejde for Sagen. Ikke alene holder de Møder, men ved Valgene kommer Kandidatens Stilling til Kvinders Stemmeret til at spille en Rolle. Det hændte i Fjor, at en Kandidat, der mente sig fuldstændig sikker, faldt; Dagen efter modtog han over 1000 Prospektkort fra sine Vælgere, paa hvilke de lod ham vide, at skønt de ellers delte politisk Syn med ham, havde de undladt at stemme paa ham, da han havde erklæret sig imod Kvindestemmeret. —

Vi kan vel kalde Anti-Stemmerets Foreningen en konservativ Forening; saa meget interessantere er det at se, at der nylig har dannet sig en *Konservative Kvinders Stemmerets Forening*. Vi ser altsaa Ønsket fremme hos de forskellige Kvinder.

(Sluttes.)

